

Festgudstjeneste

i Odense Domkirke

lørdag 3. september 2022

DANMISSION

Medvirkende

Liturg:	Biskop Tine Lindhardt og sognepræst Michael Hvistendahl Munch
Prædiken:	Biskop Tine Lindhardt
Udsendelse:	Sognepræst Karina Mogensen Aallmann og sognepræst Morten Skrubbeltrang
Læsninger:	Internationale gæster
Orgel:	Organist Preben Berg

I forbindelse med festgudstjenesten udsendes følgende medarbejdere:

- **Tais Krøger Ziethen.** Udsendes til Tanzania som ny regionschef for Østafrika
- **Sarah Krøger Ziethen.** Udsendes til Tanzania som kommunikations- og engagementsmedarbejder
- **Kirsten Auken.** Udsendes til Libanon som ny regionschef for Mellemøsten
- **Jørgen Mahnke Skrubbeltrang.** Udsendes til Thailand som ny landechef for Myanmar
- **Jens Peter Tang Dalsgaard.** Udsendes til Cambodja som senior programrådgiver
- **Lærke Lysemose Christensen.** Udsendes til Cambodja som kommunikations- og engagementsmedarbejder.

Præludium med procession

Nådeshilsen og introduktion

Den signede dag med fryd vi ser

Tekst: N.F.S. Grundtvig, 1826 og 1846

Mel.: C.E.F. Weyse, 1826

Den signede dag med fryd vi ser
af havet til os opkomme;
den lyse på himlen mer og mer,
os alle til lyst og fromme!
Det kendes på os som lysets børn,
at natten hun er nu omme!

Den signede stund, den midnatstid,
vor Herre han lod sig føde,
da klared det op i østerlid
til dejligste morgenrøde,
da lyset oprandt, som Jordens bold
skal lysne udi og gløde.

Om levende blev hvert træ i skov,
og var så hvert blad en tunge,
de kunne dog ej Guds nådes lov
med værdelig røst udsjunge;
thi evig nu skinner livets lys
for gamle og så for unge.

Thi takke vi Gud, vor Fader god,
som lærken i morgenrøde,
for dagen, han os oprinde lod,
for livet, han gav af døde;
den signede dag i Jesu navn
os alle vort liv forsøde!

Nu sagtelig skrid, vor højtidsdag,
med stråler i krans om tinde!
Hver time til Herrens velbehag
som bække i eng henrinde,
til frydelig sig til sidst de sno
op under de grønne linde!

Som guld er den årle morgenstund,
når dagen opstår af døde,
dog kysser os og med guld i mund
den liflige aftenrøde,
så tindre end må det matte blik,
de blegnede kinder gløde.

Så rejse vi til vort fædreland,
dér ligger ej dag i dvale,
dér stander en borg så prud og grand
med gammen i gyldne sale;
så frydelig dér til evig tid
med venner i lys vi tale.

Indledningskollekt

Læsning fra Romerbrevet 8,31-39:

Hvad er der mere at sige! Er Gud for os, hvem kan da være imod os? Han, som ikke sparede sin egen søn, men gav ham hen for os alle, vil han ikke med ham skænke os alt? Hvem vil anklage Guds udvalgte? Gud gør retfærdig. Hvem vil fordømme? Kristus Jesus er død, ja endnu mere, han er opstået og sidder ved Guds højre hånd og går i forbøn for os. Hvem kan skille os fra Kristi kærlighed? Nød eller angst? Forfølgelse, sult eller nøgenhed? Fare eller sværd? – som der står skrevet:

På grund af dig dræbes vi dagen lang, vi regnes for slagtefår.

Men i alt dette mere end sejrer vi ved ham, som har elsket os. For jeg er vis på, at hverken død eller liv eller engle eller magter eller noget nuværende eller noget kommende eller kræfter eller noget i det høje eller i det dybe eller nogen anden skabning kan skille os fra Guds kærlighed i Kristus Jesus, vor Herre.

Trosbekendelse

Vi forsager Djævelen og alle hans gerninger og alt hans væsen.

Vi tror på Gud Fader, den Almægtige, himlens og jordens skaber.

Vi tror på Jesus Kristus, hans enbårne Søn, vor Herre, som er undfanget ved Helligånden, født af Jomfru Maria, pint under Pontius Pilatus, korsfæstet, død og begravet, nedfaret til dødsriget, på tredje dag opstanden fra de døde, opfaret til himmels, siddende ved Gud Faders, den Almægtiges, højre hånd, hvorfra han skal komme at dømme levende og døde.

Vi tror på Helligånden, den hellige, almindelige kirke, de helliges samfund, syndernes forladelse, kødets opstandelse og det evige liv.

Nu bede vi den Helligånd

Tekst: Martin Luther 1524, Ove Malling 1798, N.F.S. Grundtvig 1836 / Mel.: Førreformatørisk leise / Johann Walter 1524

Nu bede vi den Helligånd
at sammenknytte os ved troens bånd
og til verdens ende
kirken at bevare,
nådig at afvende
al dens nød og fare.
Herre, hør vor bøn!

Du lysets Ånd! opklar os så,
at i sin herlighed kan for os stå
Herren, vi tilbede,
Guds den elskelige,
som os vil indlede
i sin Faders rige!
Herre, hør vor bøn!

Du kærlighedens Ånd! indgyd
i Herrens samfund kærlighedens fryd,
så vi glade vandre,
Jesus, mellem dine,
elskende hverandre,
som Gud elsker sine!
Herre, hør vor bøn!

O Talsmand! lad os finde trøst, som
barnet finder den ved moders bryst,
i din søde stemme,
så al vor elende
smilende vi glemme
over salig ende!
Herre, hør vor bøn!

Ja, sandheds Ånd! forvis os på,
at også vi er af Gud Faders små!
Da er sorgen slukket,
da er perlen fundet,
Paradis oplukket,
døden overvundet.
Herre, hør vor bøn!

Læsning fra Matthæusevangeliet 28,18-20

Prædiken

Kirkebøn

Bekendtgørelser

Den apostolske velsignelse

Håbet er ude i verden

Tekst og mel.: Per Krøis Kjærsgaard, 2021

Håbet er ude i verden
forjaget, forslået, fortvivlet, forslidt
skygget af menneskers færden.
Kapløb med mørket er dit.
Ta' eller giv
Værd er det liv
levet for livet med livet på spil
Bare vi vil.

Håbet er ude for mange
hvor håbet alene er rungende ord.
Asken af usungne sange
gøder den sårede jord.
Spirende tro
Afgrundens bro
Bethlehemsstjernen, et lysende spejl
Halvmånens segl.

Håbet er kommet til verden
og lagt i den hullede menneskehånd.
Livet blev livet med smerten
bundet med frihedens bånd.
Kærlighedsord.
Sagt ved et bord.
Sendte et krav gennem tider og land
Gør hvad du kan.

Håbet er ude i verden
Fordi vi nu endelig ved: Kærlighed
er dog det største. Det er den!
Lang er dén korte besked.
Vores substans
livsresonans.
Toner der rammer og uden et men
klinger igen

Håbet er håb om en verden
som håbet er værd og er bekendt
Chancen er vores, det er den!
Menneskehænder har sendt
Ud skal du gå
Ud skal du nå
Møder er gløder hvor alt bliver til
Bare vi vil.

Udsendelsestale

Læsning fra Johannesevangeliet 20,19-22

Ånd over ånder, kom ned fra det høje

*Tekst: Johan Nordahl Brun 1786, N.F.S.
Grundtvig 1845 / Mel.: Jesus, din søde forening
at smage*

Ånd over ånder, kom ned fra det høje,
Ånd, som med Fader og Søn er vor Gud!
Kom, vore sjæle tilsammen at føje,
kom at berede den himmelske brud,
kalde, forsamle og Jesus forklare,
bygge Guds kirke, oplyse hans folk!
Det er din gerning, lad os den erfare,
vær i vort hjerte Guds kærligheds tolk!

Sendelse

Forbøn

Vintræ og grene og frugt hører sammen

Tekst: Jørgen Kristensen 1976 / Mel.: Peter Møller 1995, "Himlene, Herre, fortælle din ære"

Vintræ og grene og frugt hører sammen:
Kristus er ét med sit folk på dets færd.
Grenene dør, hvis de skilles fra stammen:
Skilt fra Guds Søn er vi ingenting værd.

Gold er den gren, som er helt uden druer.
At være til er at være til gavn.
Herre, forbarm dig! Beskæringen truer:
Vi er jo kun dine grene af navn!

»Kære, I skal ikke grue og græde!«
svarer vor Herre, som ved, hvem vi er.
»Bliv kun i mig, så skal også min glæde
evig og fuldkommen blive i jer!«

Glæden er den, at vi ikke skal spørge,
hvad der i grunden kom ud af vort liv.
Glæden er den, at vi ikke skal sørge
for vore gerningers rette motiv.

Glæden er den, at vor Herre alene
ved, hvor i verden han bedst får os brugt.
Glæden er den, at vi vokser som grene,
næres af stammen og bærer dens
frugt.

Nadver

Indstiftelsesordene

Nadveruddeling

(ved stationer i kirkerummet)

Som korn fra mange marker

*Tekst: Anders Frostenson 1936,
Per Lønning 1966, Poul Dam 1993 /
Mel.: Nu blomstertiden kommer*

Som korn fra mange marker,
ud over jorden lagt,
i dette brød på bordet
til ét blev sammenbagt,
lad også kirken samles,
o Gud, fra hvert et sted,
så vi til ét kan blive
i Himmerigets fred!

Fra tunge drueklaser
blev mange dråber saft
forenet her i vinen,
der rummer Herrens kraft.
Lad sådan kirken samles
fra hvert et land på jord
og blive Guds familie
ved Himmerigets bord!

Slutningskollekt

Herre Jesus Kristus,
Vi takker dig for alt,
hvad du har givet os.

Vi takker dig for **håbet**,
som du bragte til verden,
og som giver os styrke og mod
til at udholde modgang.

Vi takker dig for **tilgivelsen**,
der åbner fællesskaber på ny
og baner vejen for fred og forsoning.

Vi takker dig for **livet**,
der altid strømmer fra din Far,
som det har gjort siden skabelsens
morgen.

Nu beder vi dig:
Lad din godhed mod os gøre os
gavmilde,
så vi giver til andre.

Hjælp os til altid at se dig i vor næste,
så vi kæmper for en verden,
hvor ingen skal fryse eller sulte,
hvor ingen skal flygte eller slås.

Send os ud i din elskede verden
med din fred og velsignelse
og hjælp os til altid at ihukomme
dine ord: "Frygt ikke, tro kun!"

Amen.

Den aronitiske velsignelse

Må din vej gå dig i møde

*Tekst: vers 1: Per Harling, vers 2-4: Holger
Lissner / Mel.: trad. Irsk melodi*

Må din vej gå dig i møde,
og må vinden være dig en ven,
og må solen varme blidt din kind,
og må regnen vande mildt din jord,
indtil vi ses igen,
må Gud holde, holde dig - i sin hånd.

Må din dag se mange timer,
og må natten skænke dig sin fred,
og må mørket læge dine sår,
og må lyset leve i dit blik,
indtil vi ses igen,
må Gud holde, holde dig - i sin hånd.

Må din lut få mange strenge,
og må tanken spænde højt sin flugt,
må din visdom finde til sin brønd
og din latter lette som en fugl,
indtil vi ses igen,
må Gud holde, holde dig - i sin hånd.

Må din tro bevare gløden
og dit håb sit stærke vingeslag,
og må kærligheden fylde dig,
og må Gud velsigne dig og dit,
indtil vi ses igen,
må Gud holde, holde dig - i sin hånd.

Postludium og procession

Støt Danmissions arbejde

SMS Danmission til **1245** og giv 100 kr.

MobilePay valgfrit beløb til **507725**

Giv en gave online via **www.danmission.dk**

Det er også muligt
at give en pengegave
på vej ud af Domkirken,
efter gudstjenesten.

Tak for din støtte!

DANMISSION

